

[Indenrigsministeren.]

Hansen, i hvilken man meddelte ham Rigsadvokatens Afgørelse med Tilføjende, at Magistraten ansaa Fremsettelsen af de Beskyldninger, han havde fremført i Klagen, som en Forseelse mod hans Tjenestpligter, og tildelte ham i den Anledning en Irettesættelse. Paa Begøring af Borgerrepræsentationens Hospitalsudvalg blev hele Sagen af Magistraten derefter forelagt dette Udvalg, der ikke fandt Anledning til at ændre noget i Magistratens Afgørelse eller foretage sig yderligere.

Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansens Udtalelse om, at ingen har kunnet faa Sagens Akter at se, er altsaa ganske forkert. Et kommunalt-parlamentarisk Udvalg med Repræsentanter for de forskellige Partier har haft Lejlighed til at se Sagens Akter. Jeg føjer til, at det er mig endvidere bekendt, at Assistent Wilhelm Hansen efter Borgmesterskiftet den 1. April 1938 henvendte sig til den nye Borgmester for 2den Afdeling med Anmodning om at faa Sagen genoptaget. Borgmesteren lovede at undersøge Sagen personligt; han gennemgik derefter Sagens Akter, og efter forskellige Undersøgelser afsluttede Borgmesteren sine Overvejelser og meddelte i Efteraaret 1938 i et Brev til Klageren, at Borgmesteren ikke kunde imødekomme Ønsket om at annullere den ham tildelte Irettesættelse.

Hvad jeg her har fremført, er en Gengivelse af Sagens Forløb. Som jeg har anført, har Sagen haft en strafferetlig Side og en kommunal-administrativ Side. De Instanser, som Ansvar er henlagt til paa disse Omraader, har truffet deres Afgørelse, og Indenrigsministeriet har ikke haft nogen Mulighed for eller Anledning til at blande sig deri.

Forespørgeren (Svend E. Johansen): Jeg behøver næppe over for det høje Ting at præcisere min Utilfredshed med Indenrigsministerens Svar. Det utilfredsstillende ved Svaret var iøjnefaldende, idet det Spørgsmaal, jeg stillede klart og koncist, om Ministeren kunde meddele noget nærmere om den politimæssige Undersøgelse, end ikke blev berørt. Her er øjensynligt en ganske alvorlig Mangel i det tekniske Arbejde herinde, deri, at skønt Grundloven hjemler en Rigsdagsmand Ret til at spørge en Minister, afæske ham Erklæring om et bestemt Emne af offentlig Interesse, levner Praksis den Minister, der bliver spurgt, Ret til at gaa uden om den varme Grød, til overhovedet ikke at beskæftige sig med det, Sagen drejer sig om.

Det skulde dog ellers være umiddelbart

indlysende, at den Sag, jeg i Dag fører frem for det høje Ting, i allerhøjeste Grad har Interesse for adskillige Grupper af danske Borgere. Den har først og fremmest Interesse for Tjenestemændene, for de Tusinder af underordnede Tjenestemænd, der her kan faa et Skoleeksempel paa deres Etats Taknemmelighed, hvis de ønsker at holde Etatens Sti ren og Standen i Ære. I Tjenestemandsovens § 1 defineres en Tjenestemand saaledes, at som Tjenestemand anses enhver, der varigt og som Livsgerning har Ansættelse i Statens Tjeneste. Saadan omtrent det samme maa vel gælde for den kommunale Tjenestemand. Det er en Livsgerning, der her skal øves, hvilket forudsætter Interesse, Nidkærlighed og Trofasthed hos den Tjenestemand, der skal udføre sin Tjeneste. Men Loven siger videre, at Tjenestemanden skal iagttage Tavshed med Hensyn til de Forhold, han i sin Tjenestestillings Medfør bliver bekendt med, og hvis Hemmeligholdelse ifølge Sagens Natur er paakrævet, eller som bliver ham foreskrevet af hans foresatte. Denne Tavshedspligt, der oven i Købet virker ud over Tjenestetidens Ophør, er slet og uordentlig Administrations bedste Værn, en Lukken af for Offentlighedens Kontrol med Administrationen, simpelt hen fordi Tjenestemanden kun kan klage opad til sine overordnede, og naar Klagen naar tilstrækkeligt højt op, hvor Kontoret er saa rummeligt, at Reolerne har Plads til henlagte Sager, saa stopper som Regel enhver Aktion. At lade Klagen faa Afløb udad kan betyde Afsked, Fortabelse af det daglige Brød. Begrebet Tjenesteforhør, der kan være et Værn for den Tjenestemand, der rejser Klagemaal mod sin Etat eller sine overordnede, er et uhyre vanskeligt Apparat at faa sat i Gang. Det maatte en højtstaaende Embedsmand, Kontorchef Krogh i Søfartskontoret, erkende, da han efter 30 Aars paaskønnet Tjeneste blev afskediget, fordi han ikke vilde bøje sig for sin Ministers Afgørelse af et Skyldspørgsmaal. Han kunde intet Tjenestemandsoverhør faa etableret til Afgørelse af sin Sag. I hvor langt højere Grad er saa ikke en underordnet Tjenestemand udsat for Vilkaarlighed? Han er nærmest retsløs. Paalæget til Borgmester Hedebo om et Tjenestemandsoverhør mod Assistent Hansen er et Eksempel herpaa. Her paalægges det Borgmesteren at indlede et Tjenestemandsoverhør. I Stedet for beordrer han en politimæssig Undersøgelse, der uden for Offentligheden udmærket kan se ud som en Forbedring, idet man paalægger en udenforstaaende Etat at gennemføre